

316

1402

11535

അംബരീഷചരിതം

കാട്ടുതുളു

M. S

352

239

പുനോട്ടത്ത് ദാമോദരൻ നമ്പൂരി
ഉണ്ടാക്കിയത്.

വകുപ്പവകാശവാങ്ങി

തൃശ്ശിവപേരൂർ

കേരളകുലദൂതം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.

കോപ്പി—൧൦൦൦.

൧൦൮൨.

വിഷയങ്ങളിൽ സ്വല്പം പ്രയത്നം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീന വാസ്തവലത്തിനു സമീപം പക്ഷമേനവൻ എന്നൊരു വകീലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബഹു സരസനും കലാപ്രിയനും ആയിരുന്നു. മേനവൻ യദൃച്ഛയാ കുറുപ്പിനെ കണ്ട ദിവസം പഴിയിൽ വെച്ചു കാണാനിടയായി. ഏഷണിക്കൊണ്ടു ഭാര്യഭാര്യക്കു നാലെ തമ്മിൽ തല്ലിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം മുഴുവൻ സമയംനാണെന്നു ആ ദേശക്കാരെ പൊതുവെ സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ കുറുപ്പി ഈ വിവരം അത്ര നല്ലതിന്നുണ്ണു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. മേനവനെ ആ ദിഗ്ഗാസികൾ സാധാരണയായി ഭ്ര

കുറു-വിശേഷിച്ചു—
മേന-വിശേഷിച്ചെന്നു മിട്ടു.
കുറു-പാവൻ വശാരഥമിട്ടു
മേന-നിബ്ബന്ധമാണെങ്കിൽ
അവിടെ ഏതൊ പോലീസിന്
സ്ഥൻ പതിവായി വരുന്നുണ്ടെന്നു
മനോ അറണെന്നു തോന്നുന്നു
സാരമൊന്നുമില്ല.

കുറു-അബലകൾ ചാപലകളല്ലെന്നാൽ
പ്രാജമാണെന്നു വിശ്വസിക്കൂടാ.

അദ്ദേഹം ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴപ്പോഴെങ്കിലും കത്തിജ്വലിച്ചു തെത്ത അമൃതവും കൊണ്ടായിരുന്നു മേന-മനുഷ്യർ ആനയെ പോന്നവെന്നതിനുപോലും മടിക്കുന്നതിനാൽ പലവരും വലിയത

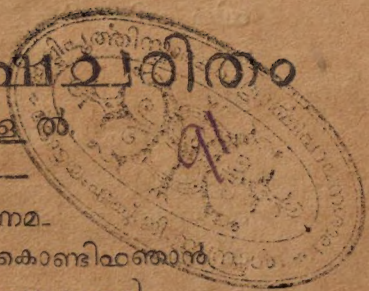
377-402

~~377-402~~

അംബരീഷചരിതം

ഉള്ളത്

—

ഭാസുരശീലന്മാരാകുന്നമ-
ഹീസുരവരരുടെകൃപകൊണ്ടിഹത്താൻ
ആസുരനെങ്കിലുമുരചെയ്യാംഹരി-
വാസരമാഹാത്മ്യത്തിലൊരേടം:—

അംബുജാക്ഷചരണാംബുജസേവക-
നംബുജപ്രിയകുലാംബുധിപന്ത്രൻ
അംബരീഷനതിവിശ്രുതനായൊരു
സന്മഹീപതിപിറന്നുധരായാം.
അംബുജനശരസാമൃഗശരീരൻ
സപമുകൊണ്ടുപരിഭ്രതകണ്ഠേരൻ
അംബുരാശിസമധീരഗഭീരൻ
ധർമ്മശീലനധികംസുകുമാരൻ
നിമ്ലൻനിഖിലദുർമ്മതിനാശന-
കർമ്മകർമ്മനധർമ്മനിരീഹൻ
ധർമ്മദാരധനസേനകളോടും
ശർമ്മണാപിമരുവുന്നൊരുകാലം
വിശപവിശ്രുതഗുണൻധരണീശപര-
നശപമേധമുഖയാഗമസംഖ്യം
വിശപസാക്ഷിഭഗവാനെന്ദ്രജാതമനി

വിശ്വപ്രസിദ്ധവിരവോടമചെയ്തു.
 വിഷുവത്രയവിശിഷ്ടനയോക്ഷജ-
 തുഷ്ടിമേതുരതിയുഷ്ടനദാരൻ
 എട്ടദിക്കുമൊരുപോലെപ്രസിദ്ധ-
 പ്പെട്ടഭൂപനതുകാലമവന്റെ
 കഷ്ടകാലമൊഴിവാന്നൊരുമാറ്റം
 കിട്ടിഭൂപനടെനിഷ്ടവിശേഷാൽ
 പ്രേഷുതാപസവരിഷ്ടനതായവ-
 സിഷ്ടനാൽസമുപദിഷ്ടമതാകം
 ശ്രേഷ്ഠായഹരിവാസരനോൽസ്വതി
 നിഷ്ടയോടടനനുഷ്ടതടൻ.
 നാട്ടിലുള്ളധനപുഷ്ടികളുംബത!
 ലോഷ്ടവ്യംഗുപനതുല്യമതായി
 നിഷ്ഠരംഹരിതപസ്സതുചെയ്തുപ-
 വിഷ്ണുനായുധവനത്തിലിവണ്ണം.
 സഞ്ചിതാഞ്ചിതഗൃഹാത്ഥചമുരത
 മഞ്ചസഞ്ചയഹയാദികളുംബത
 പഞ്ചസാരമധുപാനകമെന്നിവ
 വാഞ്ചരിതാശനപദാത്ഥവുമെല്ലാം
 കിഞ്ചനാപിമടിയാതെവെടിഞ്ഞവ-
 നഞ്ചരവൃത്തിശിലവൃത്തികളെന്നിവ
 ചഞ്ചലംവെടിയെചെയ്തമരുമുനി-
 സഞ്ചയാൽപരമുദഞ്ചിതമായൊരു
 ഭക്തിമാൻദശമിനാളൊരുനേരം

ഭക്തിചെയ്തുപവസിസ്തു മനുക്തം
 സുപ്തിസക്തിയവനില്ലൊരുതല്ലം
 യുക്തമേവഹരിഭക്തിവിശേഷാൽ.
 വാരിജാക്ഷിനമക്ഷിതിപാലന
 വാരിപാനമതുപോലുമഹാനാമി.
 നീരദാഭിനിഖിലേശ! നിരായ!
 നാരദാഭിനത! നാമ! മുരാരേ!
 വിശ്വനാഥ! പരമേശ്വര! കേശവ!
 വിശ്വവന്ദ്യ! വനഭക്ഷണ! വിഷ്ണു!
 ആശ്രിതാവിലജനാവനതൽപര!
 ശാശ്വതാന്തിഹര! പത്മധരേതി
 നാമപണ്ഡിതകുമാർനിശമോതിയു-
 മാമയാപഹരമോയൊരുസാമു-
 ഗ്രാമസേവകമെന്നിവയെന്ത്യേ
 ഭൂമിപാലനൊരുചിന്തനമില്ല.
 ദ്വാദശീസമയമാദരവോടഥ
 വൈദികേന്ദ്രരുടെപാദസരോജം
 മോദമോടുകഴുകിച്ചുഭജിപ്പി-
 ച്ചാദിനാഥപദതീർത്ഥശിഷ്ടം-
 അപ്രമേയരൂപകല്പനകണ്ഠം-
 ണ്ടിപ്രവഞ്ചമതിലുള്ളവരൊക്കെയു-
 മപ്രകാരമവിലംഹരിവാസര-
 മപ്രിയംവെടിയെന്നോറുതുടങ്ങി.
 സപ്തശായിഭഗവാനതുകാലം

സുപ്രസന്നമതിയായിനൂചകൽ
 അതുതംപരമമതുതമോക്ഷിവി
 തിൽപരംകിമുതഭാഗ്യവിശേഷം?
 അത്രയല്ലപുരുഷോത്തമനെത്രയു-
 മുത്തമതപമിയലുംനൂചസത്തമ-
 ഗാത്രരക്ഷണമതിന്നുസുദർശന-
 മത്സദാരമവനാശുകൊടുത്തു.

അതിവിമലഭക്തിമാനേവമേകാദശീ-
 പ്രതമതുതടങ്ങിനാൻപതിയോടംസം
 വിധിവദുപവാസവുംദാദശീപാരണാ-
 പ്രതനിയമശക്തിയുംചിത്രമത്രേതുലാം.
 ത്രിഭുവനവിരാജിതംവിഷ്ണുരൂപാമൃതം
 ത്രിപുരാരസേവിതംകങ്കമാലങ്കൃതം
 ത്രിഗുണനിലയംബഹുശ്യാമകോമളം
 ത്രിദശപതിസന്നിഭൻമേദിനീവല്ലഭൻ
 നിജമനസിചേർത്തുടൻചിന്തചയ്ക്കെപ്പൊഴും
 ഭജനമതുചയ്ക്കയുംഭക്തിപൂണ്ടെത്രയും
 ശിരസിവില്പസീടുമപ്പൊന്നിൻകിരീടവും
 സരസിജടഭോപമംചാരനേത്രങ്ങളും
 നിരവധിമണിപ്രഭാമിന്നമാക്കണ്ഡലം
 നിറമൊടുവിളങ്ങുന്നഗണ്ഡപ്രദേശവും
 സുലളിതസുധാമിളന്നദാമസപ്രഭാ-
 വിലസിതമുഖാഞ്ജുവന്നോസാവിലാസവും
 ഗളമിളിതകൗസ്തുഭംവന്ദ്യമാലുങ്ങളും

തൃഷ്ടിദളമാലയംശ്രീവത്സലക്ഷ്മ്യം
 ഘനരണിതകങ്കണശ്രേണിമിന്നുന്നതൽ
 ഘണിപതിനിഭങ്ങുമാനാലുതൃക്കൈകളും
 കരയുതഗദാരിപത്തോജപൽശംഖവും
 കരതലസരോജവുംചാരരോമാളിയും
 കടിതടസുശോഭിപീതാംബരപ്രൗഢിയും
 ചടുലമണികാഞ്ചിയുംകിഞ്ചിണീജാലവും
 ശുഭേപദപത്മവുംമഞ്ജുമഞ്ജീര്യം
 ശുഭ്രേമമമാനസത്താരിലങ്ങെപ്പൊഴും
 അനുപമപദാംബുജേവാണവന്ദിപ്പതി
 നന്നഗുണമിഹാസ്തമേപാണിയുഗംഘരേ!
 മനമതുവേത്തനുദ്യാനമാനോചിതം
 ജനയ്ജഗതീപതേ!സർവ്വകാലംവിഭോ!
 തവതുനിലയംവലംവൈപ്പതിനെപ്പൊഴും
 മമതുചരണദയംഭക്തചിന്താമണേ!
 തവചരിതവണ്ണനേതപൽക്കഥാകണ്ഠനേ
 ചെവിയുമമജിഹ്വയംസംഭവിയ്ക്കേണമേ!
 ക്ഷിതിപതികലോത്തമൻഭക്തിപൂണ്ടെത്രയും
 ഇതിനതികളോതിയുംഘനചിന്തിയ്ക്കയും
 സതതമിവയെന്നിയേനാസ്തിമരൊന്നുമേ
 ഇതരസുപദാത്മഭക്തിയ്ക്കുമില്ലാഗ്രഹം
 പലവകഫലങ്ങളുംനല്ലമൃലങ്ങളും
 കലിതപലഹാരവുംപാലിച്ചുനീരതും
 ചിലരിഹഭജിയ്ക്കുമേകാദേശീയാസരേ

ഫലമതു കാഞ്ഞുപാടെന്നറിഞ്ഞീടണം.
 ഞരുതരുതമോവരിച്ചോറുമച്ചാമയും
 ഭരിതകരമെത്രയുംശാല്യന്നസന്നിഭം.
 പലതുമിതിഭൂതലംതന്നിലുണ്ടായതിൽ
 ചലനമൊരുതെല്ലമില്ലാതെഭൂവല്ലഭൻ
 മധുരമനവാസരംതോറുമാകംവിധം
 വിധിവിഹിതമാചരിച്ചത്രവാഴംവിധൗ:—

ഏകാദശിയുടെനിയമവിശേഷമ-
 നേകംദിശിദിശികേട്ടുതുടങ്ങി
 രാകാശശധരസന്നിഭയശസാ
 ലോകാലോകവുമൊന്നുവെളുത്തു.
 പാകനിഷ്ടദനലോകത്തിങ്കലു-
 മൊക്കെച്ചെന്നുപരന്നുതാനീം
 നാകാധീശനുമതുനേരംഘടി
 ശോകാതുരനായ് ചിന്തതുടങ്ങി:
 'ഇങ്ങിനെനിയമമനുഷ്ഠിക്കുവ
 പുംഗവനെനുടെനാടുംപദവിയു-
 മങ്ങു മരിയ്ക്കുംസാശയമില്ലതി-
 നെങ്ങിനെഭംഗംചെയ്തിടേണ്ട?
 തുംഗഗുണങ്ങളിന്നങ്ങിവിളങ്ങുമ-
 പാംഗംമുരഹരനങ്ങു കാട്ടത്താൽ
 സംഗതിവരുമീസപ്തത്തിനവ-
 സംഗമനത്തിനെനിയ്ക്കിഹന്ദനം.
 കാലേകൂട്ടിക്കരുതണമെന്നേ

ചാലേചെന്നുകരയ്ക്കുന്നതുള്ള
 കൈതവമാഴ്കൊണ്ടിഹനൃപനുടെ
 മാധവഭജനവിരോധം ചെയ്തൻ.
 പാടവമുള്ളവരാജനമ്മുടെ
 നാടതിലില്ലതുകൊണ്ടുനിനച്ചാൽ
 താടിക്കാരിലൊരുത്തനെയിതിനാൽ
 ചാടിയ്ക്കേണമിതെന്നൊരുപക്ഷം
 ശർച്ചാണീരമണാംശജനാകം
 ദുഷ്ടാസോമുനിപുംഗവനെക്കൊ-
 ണ്ടുച്ചീവല്ലഭതിലകൻതന്നുടെ
 ദുർവ്വൃതഭംഗം ചെയ്യിപ്പിക്കാം.
 ശ്രീപത്യാശ്രയനാകംഗുപനട-
 നാപത്താശുവരുത്തണമെന്നാൽ
 ശാപത്തിന്നൊരുതടവില്ലാമനി
 കോപത്തിന്നൊരുനിലയനമല്ലോ.
 എന്നിവപലതുംനിരവിഷ്ണുവോര
 നന്നിവനെന്നതുതോന്നീടുന്നു
 എന്നാലായതിനിന്നിഹമന്ദത
 വന്നീടാതെമുതിന്നീടേണം.
 തൽക്കാലത്തതിനുസാഹിച്ചുല-
 ഭിയ്ക്കാമെന്നുനിനച്ചുവസിച്ചാൽ
 നാക്കുടുവോളംപനിവസിപ്പി-
 ല്ലക്കരയെന്നൊരുചാല്പുണ്ടല്ലോ
 വാനവർനാഥനിവണ്ണമുച്ചമ

മാനസമതിലാത്താപസചരനെ
 ധ്യാനം ചെയ്തൊരുസമയേമാമുനി
 താനന്തരൂപമാഗതനായി.
 ആ ഗമനിധിയാംമാമുനികുലതില
 കാഗമനത്തെക്കണ്ടൊരുനേരം
 ആ ഗതമോദാലമരായിപനതി -
 വേഗമൊടെഴുന്നോങ്ങുവണങ്ങി.
 ശീഘ്രമൊരാസനമേകിയിരുത്തിയ -
 നഗ്നഗുണാംബുധിദേവശ്രേഷ്ഠൻ
 ഭീഗ്വാലോകനകുതുകസമനപിത -
 നഗ്നാദികളുംചെയ്തൊരുചയ്തം:
 'മംഗലമുത്തേ!ദുഃഖാസോമുനി-
 പുംഗവ!ഭവഭയഭംഗദ!ഭഗവൻ!
 മംഗലമല്ലോഭവദാലോകന -
 സംഗതിസംഗതമായതുപാർത്താൽ.
 ഇങ്ങിനെയുള്ളഭവാനെക്കാണാൻ
 സംഗതിവരികനിമിത്തമിദാനീം
 ഏങ്ങുമൊരേടംപാക്കിലിനിൽക്കുവ -
 മംഗലവസ്തുഭവിക്കുമില്ല'
 ഇങ്ങിനെപലതുംചൊല്ലിത്താപസ
 പുംഗവനുള്ളിൽതെളിവുവരുത്തി
 തങ്ങളെമാനസതാരിലിരിയ്ക്കുമൊ -
 രിംഗിതമങ്ങുപറഞ്ഞുസുരേന്ദ്രൻ:
 ഏകിൽപറയാമൊരുകാളുംഞാ -

നെകലുദിച്ചതുപോലെമാമാത്മൻ!
 നികരണാലവമുണ്ടെന്നാലതു
 സകടമെന്നുസാധിച്ചീടാം.
 പകജ്ഞാസ്വപവംശംതന്നില-
 ലക്രതനായനഭാഗജപുത്രൻ
 പങ്കേരുമദമനയനൻമുരരിപു-
 തകലുദിച്ചൊരുഭക്തിവിശേഷാൽ
 ചുകവുമകവുമാധംബരവും
 കങ്കമപകുദിലേപനസുഖവും
 പകത്തികലെരുചിയുംകിങ്കര-
 സംഘവുമൊക്കെവെടിഞ്ഞതിട്ടും
 പകഹരംഹരിവാസരനോൽസ്വപ-
 ശങ്കംനരവരനങ്ങുതുടങ്ങി.
 ഓങ്കാരാദികളെന്നുമൊന്നര-
 ഹങ്കാരാദികളില്ലാതായി
 സ്വപ്നത്തിലാവമടക്കാൻള്ളൊരു
 താൽപ്പര്യേണുചോത്തമനിപ്പോൾ
 ഉൽപലലോചനസേവതുടങ്ങിവി-
 കല്പമതില്ലധരിയ്ക്കുമനീന്ദ്ര!
 എന്നതുചിന്തിച്ചെന്നുടേചേതസി
 ഖിന്നതവളരെവളന്നീടുന്നു
 നന്ദിയൊടായതിനിന്നൊരുമാർഗ്ഗം
 മന്ദതയെന്നുനിരൂപിക്കേണം.
 ഉന്നതകരണാമന്ദിരമാംനീ

മന്നവസവിധംതന്നിലണഞ്ഞ്
 വൈകാതവനടെനിയമത്തിന്നൊരു
 വൈകല്യത്തെവരുത്തിടേണം.
 ലോകംമൂന്നിലുമോർത്തിടുമ്പോ-
 ഭൂകനമിന്നഭവാനെപ്പോലെ
 പാകതയുള്ളവരില്ലിഹപണ്ടേ
 പാകാന്തകനാമഹമറിയുന്നു.
 ഏകതബുദ്ധിയ്ക്കുള്ളവരോടേ
 ശോകസുഖാദികളുരചെയ്യു മൃ
 ഭൂതയതുകൊണ്ടുരചയ്ക്കേനിഹൊ-
 നായതബുദ്ധേബോധിച്ചാലും-
 മായമകുന്നതചെയ്യാമെങ്കിലും
 പായത്തൊന്നുരചെയ്യാമിപ്പോൾ
 ദ്വാദശിനാളതിലാഗതരാകും
 മേദിനിവിബുധനാർക്കുവനധികം
 സ്വാദിസമനപിതമാമോദനവും
 ഗോദാനങ്ങളുമഴകൊടുചെയ്തും
 മോദംമനസിജനിപ്പിച്ചാശീ-
 വ്യാദവുമവരോടാശുലഭിച്ചു
 ദ്വാദശിസമയംതൊറുതുടനേ
 സാദരമവനംപാരണചെയ്യും.
 മേഘായായൊരുഭക്തിനുപോത്തമ-
 നാദിപുമാനിലുദിയ്ക്കുന്നിമിത്തം
 ഭേദംകൂടാതിങ്ങിനെയെന്നും

മേടിനിപാലനനുഷ്ഠിക്കുന്നു.
കാലനിഷ്ഠനസമനാംനീനര-
പാലൻതന്നുടെചാരേചെന്നു
കാലംകളയാതവനുടെപാരണ-
കാലംപരിചെചാടുതൊരിങ്ങേണം.
എല്ലാചെയ്യാംമഹതാമെന്നൊരു
ചൊല്ലുണ്ടായതുനിരുപിണ്യസ്വാർഥ
തെല്ലംപാതകമതുകൊണ്ടുണ്ടാ-
വില്ലവോനതുനിണ്യമല്ലോ'

ഇതാംപുത്രാരിതൻറകത്വനംകേടുമനി-
സത്തമനത്രിപുത്രൻപ്രീത്യാനുവാദംചെയ്തു
ഗോത്രഭേദിയോടാശുയാത്രയുമുചെയ്തു
സ്വസ്ഥാനത്തിങ്കൽനിന്നങ്ങാസ്ഥയാതാപസേനൻ
പ്രസ്ഥാനംചെയ്തുനിജസ്വസ്ഥാനംനോക്കിമെല്ലേ.
പത്തുദിവസംചെന്നാലെത്തുമദാദശിയെ-
പ്പാത്തുവാത്താശ്രമത്തിൽപാത്തുമാമുനിതാനും
അത്തവിലങ്ങുനല്ലകാത്തികമാസത്തിലേ
ഉത്തമദാദശിയെന്നോത്തുകണ്ടാത്തമോദം
സ്വസ്ഥതപൂണ്ടുമുനിസ്വതപരംപുറപ്പെട്ടു
പാത്ഥിപശ്രേഷ്ഠൻതൻറപത്തനംപ്രവേശിച്ചു
പുത്ഥപീശൻതാനുമപ്പോളുത്തംഗപ്രാവീണ്യത്തോ-
ടുത്ഥാനംചെയ്തുവദിച്ചിത്തരമുചെയ്തു:
'അത്രിനന്ദന! വോനരൂവനതുചിന്തി-
ച്ചെത്രസന്തോഷംമമചിത്തേവളുന്നീടുന്നു!!

ഓത്താലതിഥീപൂജയ്ക്കുരൂപംപാത്രമാംഗീ
 സതപരംകാളിന്ദീസരിത്തടംപൂക്കുനിജ-
 കൃത്യങ്ങളെല്ലാംകഴിച്ചുത്തേണമത്രൈവനീ'

ഇതിഭൂപതിയാത്രയയച്ചു

അതുപോലെതദാനുവദിച്ചു

സുമാനുമനിയങ്ങുതിരിച്ചു

യമനാതടമാശുഗമിച്ചു.

കുനിവോടഥമാമുനികാളിന്ദിക്കരതന്നിൽ

കാലാന്തകുജൻനിരേത്യനിവസിച്ചു.

ത്രിദശാധിപവാക്കുനിനച്ചും

മുദലാനിലനോറുരസിച്ചും

മദമുള്ളിലതീവവഹിച്ചും

പദനംവടിവോടുതുടച്ചും.

അതിമോദസമനപിത-

മഴകൊടുക്കഴലിണകഴുകിയു-

മചിമഴുകിയംകരതന്നിലിരിയ്ക്കുകയും

കടവിൽകുനിവോടുവസിച്ചും

ഉടുപേലയഴിച്ചുനനച്ചും

നിജമുലനിവാരിതളിച്ചും

ചിജപുലനിതന്നുരസിച്ചും

പുനരന്യാടകിഞ്ചനപൊങ്ങാതെ

പുഴയിൽസുചിരംകിടന്നുമഥനീന്ദം

ഇതികാലമതൊട്ടുകഴിഞ്ഞു

പ്രതപാരണകാലമണഞ്ഞു

മൂനീപുംഗവനിജ്ജവരാഞ്ഞു
 മനുജാധിപനാധിപിണഞ്ഞു
 അമതന്നുടേചേത സിസന്താപംസഹിയാഞ്ഞു
 സപാതേനിരുപിച്ചുഹന്തനരപാലൻ:
 'ഗിരിശാംശജനേവമമാന്തം
 വരുവാൻപുനരെന്നൊരുബന്ധം?
 അറിയില്ലവനേതദുദന്തം
 അതുകൊണ്ടുനിനയ്ക്കിലെന്തിഹ
 ചാരുകരോമൃധം ഭൂമിതാപഹം
 ദപിജകർമ്മനിവൃത്തിമാഹം
 ധരണീധര!മാധവശരേ!
 ധൃതപങ്കജചക്രഗദാരേ!
 പരിവാഹിഭുകന്ദമുരാരേ!
 ഭഗവൻ!മയിസമ്പ്രതികാരണ്യംകരണീയം
 നാരായണ!തേനമോസ്തുനരകാരേ!
 ഇതിഭൂപതിചിന്തതൂടൻ
 സ്ഥിതിചെയ്തൊരുനേരമതിന്നു
 ചിതമായൊരുമാർഗ്ഗമവന്നു
 ഹൃദിതോന്നി: 'മയംബതനലമൊടു
 ജലകണപാഠണംവ്രതപൂജണം
 കരണീയമതീവഗുണം'
 ജനപാലകനേവമുദിച്ചു
 ജലലേശമെടുത്തുഭജിച്ചു
 മൂനീനാഥനതാതുഗ്രഹിച്ചു

മുഹൂർത്താനികോപമുദിച്ചു
നരപാലകസീമനിചെന്നേവം
ചലിതാത്മാചൊന്നാ-
നതീവലോരവാചമവനീശം:

‘കേട്ടാലുന്തുവകീടാ! നിന്നുടെ
ചേഷ്ടിതമോക്ഷിലമോ! ബഹുക്ഷു-
പെട്ടന്നങ്ങു കളിപ്പതിനെനെ-
ശ്ശട്ടംകെട്ടിയയച്ചൊരുശേഷം
വാട്ടമകന്നതിമൃഷ്ടതരംപുന-
രാഷ്ട്രികഴിച്ചുവസിച്ചതുമുചിതം!!
ഭാഷിയടച്ചുവിലാളൻപാലതു
കട്ടുകടിയ്ക്കുംപോലെഭവിച്ചു
മട്ടോലുംമൊഴിമാമൊട്ടുചേർന്നതി
തുഷ്ടികലൻരമിച്ചീടുന്നീ
കാട്ടുംവികൃതികളറിയില്ലെന്നൊരു
പൊട്ടതുനിജൽപ്പെട്ടിതുകമതേ!
ശിഷ്ടജനത്തെദുഷ്ടിയ്ക്കുന്നിന്നുടെ
പട്ടിണികൊണ്ടൊരുസാധ്യമതുണ്ടോ?
പട്ടംവളയുംമോതിരമെന്നിവ-
യിട്ടുഞെളിഞ്ഞജുപ്രഭുവാണീ
തൊട്ടതശേഷംത്വടിതിമുടിപ്പതി-
നൊട്ടംസംശയമില്ലദുരാത്മൻ!’
പുരഹരസംഭവനേവമുരച്ചു
നിരവധികോപംപൂണ്ടുവിറച്ചു

തിരുമിഴിവിരവിപുരുട്ടിമിഴിച്ചു
 കരതലമഴകൊടുമണിപുരച്ചു.
 സുരചിരജടമുടിധരണീതലമതി
 പുരുത്തരരഭസമടിപ്പൊരുസമയേ
 പെരികെഭയങ്കരിയായൊരുതൃക
 പരിചിന്നൊടുടന്നേതരജനിച്ചു.
 തുടുതടെവിലസുന്നേത്രത്രയവും
 തടസ്സവികടപ്രകടലു നിറയും
 ജടകളുമനവധി. സടകളുമുന്നത-
 മുടിയുംനഗവരകൊടുമുടിപോലെ.
 കുടിലമതാകിനദംഷ്ട്രംകണ്ടാൽ
 കിടുകിടെയൊന്നുവിരക്കുംസർപ്പം
 നടന്നുകൊണ്ടുമാഭ്രമികുലുക്കി
 ത്രുടന്നുചെയ്യുംസംശയമില്ല.
 കഠിനതചെയ്തൊരുധരണീപതിയെ
 തടതിതിയൊടിടിപൊടിയാക്കിവരേണം
 ചൊടിയൊടുപോകെന്നമ്മുനിവർത്തൻ
 വടിചൊടുചൊന്നതുകേട്ടുതിരിച്ചു.
 ഉൽക്കടലോരകരാളുകുപാണം
 കയ്ക്കുലെടുത്തൊരുമാരണദേവത
 വെക്കുമടുത്തുവരുന്നതുകണ്ടൊര-
 നക്കുന്നവരനുണ്ടായില്ല.
 ചക്രായുധനടെചാരുകളേബര-
 മുറുംകുമാലത്തിലുറപ്പിച്ചായവ.

നഷ്ടികളുന്പൊഴിവിവികൊണ്ടൊര-
 രക്ഷണമവിടെവസിപ്പൊരുമയേ
 ഭക്തജനാവനകമുണിപണ്ടനി.
 യുക്തമതാകിനചക്രംതാനും
 ത്രാക്കുതവെരകിനതേജസ്സോടും
 തത്ക്ഷണമവിടെക്കൊന്നായി.
 തത്ക്കാലത്താകുത്തികതന്റെമ-
 ഫൽക്കിലങ്ങളുൾപ്പെടുത്തി
 അക്കുറദിച്ചുവിളങ്ങുവൊഴുതുവി-
 ലുകിനഹന്തവിളക്കുവരമോ?
 പെരിയവനങ്ങളിലെയുംതിയ്യതി.
 ലുരകുവ്യാളികളെന്നകണക്കും
 അരികേവെന്നൊരുതൃകതന്നെയും.
 മരനിമിഷേണദഹിപ്പിച്ചുടനേ
 കോടിദിവാകരധാടികളുണ്ടി.
 കൂടിവിളങ്ങുതേജസ്സോടും
 കൈടലവൈരിസുരനമാമനി.
 യോടുകയഞ്ഞതിലോറുതൊന്നും.

ഇത്തരമപ്രകൃതികതന്നുടെലോരശരീരമശേഷം
 ഉത്തമ പുരുഷന്റെമഹായധമാശ്ശരഹിപ്പൊരുമശേഷം
 വാൽകളിൽതിലപ്പൊരുളുതുവാഴ്ന്നു കിലെത്രവിചിത്രം?
 സതപരമുഷിസത്തമനാടവനെത്തിയടുത്തൊരുനേരം
 അത്യയമിഹവരമിതിമനമതിലോളതു പിറച്ചുതുടങ്ങി
 സതപരമുഷിസത്തമനദിശിനിന്നുപൊങ്ങുതുടങ്ങി.

നാടകപലകാടകളുരുതരതോടുകൂടിതടങ്ങി
 വാടകപലകവാടികളെന്നിവയുള്ളൊരുദിക്കുകളെ
 കാടിയമഴൽതേടിയമത്തടിവാടിയമാടിയമുള്ളം [പ്രാ
 നാടകമതിലാരുമൊരാശ്രയമില്ലസുദർശനമെന്നേ
 ചെമ്പണിനിറമുടയൊരുമുടിവടിവൊഴിഞ്ഞുകിഴി
 [ത്തും
 സംഭ്രമത്തിൽമാലകൾചേലുകളൊക്കെയഴിഞ്ഞുപൊ
 [ഴിഞ്ഞും
 സംഭ്രമമാടുകീഞ്ചനവാരിയെടുക്കുമൊട്ടുകളുത്തും
 കമ്പിതമതിയാകിയമുനിവരനോടിവലഞ്ഞു ചമഞ്ഞു.

പത്തുദിക്കുകളിങ്ങിനേബഹു
 മണ്ടിമണ്ടിമുനീശപരൻ
 കത്തുമണികണക്കിനേഹരി
 ചക്രവർത്തികേമുദാ.
 വേപ്പൊലിച്ചുനടക്കയുംനൈടു
 വീപ്പിച്ചുകിതക്കയും
 പാതുതുകാണകിലീശപരന്റേവി.
 ലാസമാക്കിയാവതും?
 അംഗകേരളകാശിപാണ്ഡ്യക.
 ലിംഗകേകയകോസലം
 വംഗമാഗധകന്തകന്തട്ട.
 ഭോജകൊക്കണമങ്കണം
 ഇങ്ങിനേപുനരാറുമമ്പതു
 മുളുദിക്കതിലെങ്ങുമേ

തുംഗതാപനിവാരണത്തിനൊ-
 ണ്ണത്തരില്ലതുകാരണം
 ഐശിയാമുനിവിനെയുംപല
 ദേശമൊക്കെനടന്നുടൻ
 കൌശികാദിമുനീശസഞ്ചയ-
 മാശ്രയിച്ചു മുഹൂർത്തം
 കേശവായുധാധാതീപ്പതി-
 നായതിൽപുനരാഭമേ
 കൌശലംപറയാഞ്ഞുപിന്നെയും-
 മാശ്രയിച്ചുപലായനം.
 ശംഭുസംഭവനംഭസാംനിധി-
 തന്നിലാണകിടക്കിലും
 കമ്പമില്ലതരിമ്പുമായുധ-
 മാശ്രതത്രഗമിച്ചിടം
 സംഭവിച്ചൊരുസങ്കടംസമി-
 യാഞ്ഞുടൻമുനിപുംഗവൻ
 ജംഭവൈരിച്ചരംവിവേശവി-
 മോഹസംഭ്രമചേതസാ
 'ദേവരാജധരിക്കുനിന്നുടെ
 വാക്കുകേൾക്കുനിമിത്തമാ
 യാവലാധികളിങ്ങുവന്നുവി-
 ണഞ്ഞുഹന്തിവലഞ്ഞുഞാൻ.

സാവധാനമെന്നിങ്ങുചേതസി
 ചെറുമില്ലഭവാനുടേ
 ഭാവമെന്തതറിഞ്ഞുവേണമെ-
 നിങ്ങുധാവതിചെയ്യവാൻ.
 വിഷുവേഷണതുല്യമല്ലൽവെ-
 ട്ത്തിടുന്നുസുദർശനം
 വിട്ടുപോകയുമില്ലനല്ലഭ-
 യാഗുണങ്ങളുമില്ലമോ!
 കഷ്ടമെന്നുടെപിന്നവിട്ടുഗ-
 മിച്ചിടാതെദിഗന്തരേ
 വട്ടമിട്ടുനടത്തിടുന്നുസു-
 രേശ! കിന്തു കരോമൃതം?
 ഇത്തരംമുനിസത്തമൻറവ-
 ചസ്സുകേട്ടുവലാന്തകൻ
 ചീത്തഭീതിയൊടാശുവീണുന-
 മസ്സരിച്ചിടമുചിവാൻ:
 'അത്രനിന്നുഗമിക്കതാവസ!
 താമസിയ്ക്കരുതേതുമേ
 പത്തനംമമദശമെന്നുവ-
 രുത്തിടൊല്ലമഹാമുനേ!
 പത്രിപത്രബലാന്തപ്പതി-
 നാവതില്ലനമുക്കുമോ!

അത്രിമാമുനിപുത്ര! ഞാനൊരു
 പായമിന്നരചെയ്തിടാം
 സത്യലോകനിവാസിയാവൂ.
 താമരംകമലാസനൻ
 പാത്തുകാണകിലിന്നമൃത്തികൾ
 മൃഗമൃഗത്തിലൊന്നവൻ
 തത്രചെന്നരചെയ്തിലാശുന-
 ശിഷ്ടമാത്തികളൊക്കെവ'
 പൂത്രശത്രുനിയോഗമിങ്ങിനെ
 കേട്ടുപിന്നെയുമോടിനാൻ.
 യത്രയത്രഗമിച്ചിടുന്നുപു-
 രത്രയാരിസമുത്തവൻ
 തത്രതത്രസുദർശനംനിജ-
 വിന്നിലുണ്ടതികൾനം
 പാഞ്ഞുപാഞ്ഞുപലഞ്ഞുപഞ്ഞുപ.
 മഞ്ഞുതാപസനങ്ങളുസാ
 കങ്ങളുവാസനിവാസഗേഹമ-
 ണഞ്ഞുവീണുവണങ്ങിനാൻ;
 'പാഹിപാഹിപയോജസംഭവ'
 സംഭവമുണ്ടൊഴിഞ്ഞുനി
 സാഹസേനനമുക്കുവന്നുവി-
 ണഞ്ഞുദൂഷലമുൽക്കടം.

ജ്ഞാനഹീനതകൊണ്ടെന്നിരിക്കു
വന്നുകൂടിവിതാമഹാ!

മാനദോഷമശേഷസൽഗുണ-
നാശകാരണമേവനം.

പുണ്യവാരിധിയംബരീഷന-
രാധിപൻഹരിവാസരേ

പുണ്യരീകവിലോചനപ്രിയ-
നംഭസാകൃതപാരണൻ

ദണ്ഡ്യനല്ലവനെങ്കിലുംമമ
കോപഗൗരവകാരണാൽ

ഖണ്ഡിതവ്രതനെന്നുനമ്മുടെ
മാനസത്തിലുറച്ചുഞാൻ.

പൂജനാർത്ഥമുള്ളനമ്മുടെ
ഭോജനത്തിനുമുന്നമേ

ഭോജനംകൃതവാനഹംബഹു
ശണ്ണയിട്ടുവുമെവകേൾ

‘ഭോജനാധിപ! ദുർമ്മതേ! തവ
വംശമാശൂനശിപ്പിതി-

ന്നോജസാതുടയെന്നുഞാനതു
കാക്കു’യെന്നുരചെയ്താൻ

നന്നയോടൊരകൃത്യയെ കൃത്യ-
വാനഹംബഹുസാഹസം

വെണ്മയോടവളെദാമിച്ചു-
 രാരിതന്റെസുദർശനം.
 അംബുജാസന! കേൾക്കേട്ടുഗർവ്വട-
 മന്ത്രയല്ലപിണഞ്ഞതും
 നമ്മെയുംബത! ഭസ്മമാക്കിവ-
 രേണമെന്നുമുരാനതകൻ
 കൂടെവിട്ടുസുദർശനംബഹു
 പേടികാട്ടിയടക്കയാൽ
 നാടുവിട്ടുകുതിച്ചുപാഞ്ഞുട-
 നോടിയെടുദിഗന്തവും
 നാഡിയൊട്ടുതളന്നുഴന്നതി-
 പാടുപെട്ടുവരുന്നതൊ-
 നാടൽവിട്ടുരമാംഗപീഡയൊ-
 ഴിതുംവല്ലവിധത്തിലും.
 കോടിയജ്ഞാപലംനിനക്കിതു
 കൊണ്ടുതന്നെലഭിച്ചിട്ടും
 താടിയുള്ളൊരുതാപസന്റെവി-
 ഷാദമിങ്ങിനെകേൾക്കയാൽ
 വാരിജാസനനാശുവന്ന
 ചെത്തുന്നിന്നരുളീടിനാൻ:
 'വാരിജാശുഗവൈരിസംഭവ!
 കേൾക്കനീമമഭാഷിതം

പെരുരുഷംപുനരിജ്ജനത്തിനു
 നാസ്തിചക്രനിവാരണേ
 പെരുരുഷേണബലേന വാണവ-
 രുണസാമ്പ്രതമിങ്ങിനെ
 ചാരരണ്ടുപരാഭംമെന്നുടെ
 കാലമായതുകൊണ്ടുവോ!
 തീരുമായതിലപ്പാമ്പുന-
 റിപ്രജാപതിയില്ലെടോ!
 ആരുവാൻമതിയാകുമച്ചുത-
 ചക്രശക്തിതടുക്കുവാൻ?
 ഘോരമാകുമഘോരവുനര-
 സിംഹവുഹരിചക്രവും
 ഗൗരവാലിവർമൂന്നുമൊക്കുമ-
 തെങ്കിലുംപ്രളയാഗമേ
 വാരശേഷമുടൻദഹിപ്പുതു-
 കാലചക്രമിതല്ലയോ?
 ഭൂരിശോഭകലൻ ചക്രമ-
 ടുത്തുനമ്മുടെപത്തനേ
 ചേരിലാശ്ശുനശിജ്ഞമെന്നുടെ
 സൃഷ്ടിയൊക്കെയുമോക്കുനീ.
 പയ്യലേ!തവമാലൊഴിപ്പതി-
 നിങ്ങുകൗശലമില്ലെടോ!

നെയ്യാഴിച്ചെരിയുന്നതിയിലൊ-
 രംബുവിന്ദുഫലിസ്സുമോ?
 മെയ്യണഞ്ഞുദഹിപ്പതിന്നവ-
 രന്നവിഷ്ണുമഹായുധം
 തിയ്യമക്കുനമൊത്തുകൂടകി-
 ലിത്രഗൗരവമില്ലമോ!
 ഇന്ദ്രനാഭിസമസുദേവസ-
 മൃഹവുംമനുജാതിയും
 ചന്ദ്രസൂര്യ ചരാചരംജഗ-
 ദണ്ഡമണ്ഡലമൊക്കെയും
 ഇന്ദിരാവരനേകനെന്നുധ-
 രിസ്സുമാമുനിപുംഗവ!
 വിശപസാക്ഷിമുക്കുനിങ്ങിനെ-
 വിശപമൊന്നുചമച്ചതിൽ
 വിശപസിച്ഛവസിപ്പിടുന്നിതു
 ദാരുപാവകുണക്കെന്നാം
 മായയായ ചരക്കിലിട്ടവ-
 ളുത്തിടുന്നിതുനമ്മെയും
 പ്രായമായഭവാനതൊക്കെയ-
 റിഞ്ഞിരിപ്പവനല്ലയോ?
 പോകപോകമഹാമുനേ! രജ-
 താദ്രിശൃംഗനിവാസിനേ

പാകശാസനദേവദാനവ-
 സേവിതാംബ്രിസരോരുഹം
 ലോകനാഥമമാസഹായനെ-
 യാശ്രയിക്കുമഹേശ്വരം
 ശോകമൊക്കെയുമാശ്വതിത്തരു-
 ഭീടുമീശനസംശയം
 വത്സസംഭവവാക്കുകേടുതി-
 രിച്ചുമാമുനിപുംഗവൻ
 സത്ഥമുത്തമമീശ്വരൻനമ-
 ഹാമഹീധരമാപ്തവാൻ.
 ഹരതമഹീനമണഞ്ഞുവീണ്ടവ-
 ണ്ണിന്നമമവൈരിയോ-
 ടാത്മസങ്കടമസ്തശംകമു-
 ണത്തിനാൻമുനിസത്തമൻ.
 അംബുജാരികലാധരിപ്പവ-
 നിപ്രകാരമുണത്തിനാൻ:
 'അംബരീഷമഹീശരക്ഷണ-
 ദക്ഷണംശുഭലക്ഷണം
 അംബുജേക്ഷണചക്രമേതുമ-
 സാരമല്ലമഹാമുനേ!
 കിന്ദുദാശുകരോമിണാനിഹ?
 സാധ്യമല്ലനമുക്കഹോ!

ഉഗ്രമാകിയ ചക്രവിക്രമ-
 ശാന്തിയാശ്രവരത്തുവാൻ
 വിഗ്രഹേണവികണ്ഠലോകനി-
 വാസിതാനൊരുവൻക്ഷമൻ
 നിഗ്രഹത്തിന്നുഗ്രഹത്തിനു-
 മീശ്വരൻധരണീവരൻ
 വ്യഗ്രമെന്തിനഹന്തസമ്പ്രതി
 തത്രചെന്നുനമിക്കൂടോ?
 മുപ്പരാരിപറഞ്ഞതിങ്ങിനെ
 കേട്ടുടൻമുനിപുംഗവൻ
 സപ്തശായിയൊടിപ്രകാരമു-
 ണത്തിനാഗൃചിസത്തമൻ:

'പാഹിപാഹിപത്മനാഭ! പാഹിപാഹിപയോഭാഭ!
 പാഹിപാഹിപത്മേക്ഷണ! പാഹിമാംവിഷ്ണോ!
 ഭൂവാസസ്താമെന്നടയഭൂവാസനംകൊണ്ടീവണ്ണം
 ഭൂമിധംവലയുമാറായുർച്ചിവല്ലഭ!
 തപസ്വിയനാമംബരീഷനല്ലെന്നെന്നിനച്ചോറ-
 മപ്രിയംചെയ്തുപോയിത്താനല്ലലേക്ഷണ!
 ക്രോധംകൊണ്ടുചെയ്തൊരപരാധമെല്ലാംക്ഷമിച്ചാശു
 മാധവ! നിന്നായുധത്തിൻബാധതീക്ഷണം.
 പാരാതെന്നെപ്പാലിഷ്ണേണ്ഡരമകൃപാലോ!

വിശ്വപഞ്ചായതംനിവിശ്വപഞ്ചായതംനി
വിശ്വപഞ്ചായതംനിവിശ്വപഞ്ചായതംനി

മുനിവരസങ്കടവചനമിവണ്ണം
കുനിയൊടുക്കേട്ടൊരുമുകിലണിവണ്ണം
വനനിധിശയനൻവാരിജനയനൻ
ഹനതരപുഞ്ചിരിപൂണ്ടരിപൂണ്ടരുചെയ്തു:
‘വരികമഹാമുനിപുംഗവ!സുമതേ!
വരഗുണവസതേ!മാമകസവിധേ
പരിചൊടറിഞ്ഞുവാനടെചേതസി
പെരുക്കുന്നൊരുപരിതാപമശേഷം
നിരുപിച്ചാലതിനിഞ്ഞൊരുക്ഷിപി-
ല്ലരിയിക്കാമതിനുള്ളൊരുവിഷമം.
നരവരപരിവൃദ്ധനെകല്പദിച്ഛൊരു
നിരുപമഭക്തിവിശേഷംകൊണ്ടു
ധനവൃന്തനയകളത്രസുഹൃത്തൊടു
പുരവുപുനരിവയൊക്കെവെടിഞ്ഞു
വനവൃന്തനടെഭവനമതായി-
ട്ടുദിനമമ്പൊടുവാണരുളുന്നൊരു
വാരിടപതിയൊടുകാരണമെന്നു
പാരുഷ്യംപലചെയ്തനിമിത്തം
പാരംസങ്കടമിങ്ങിനെതവഹൃദി
ചേരണമെന്നുമുഷംപക്ഷം.

നിസ്സുലയായൊരുഭക്തികലർന്നിഹ
 നിത്യമെന്നെന്നേപ്പോയിപ്പോന്നൊരു
 ഭക്തനാരുടെഭൂതൻഞാനതി-
 നിത്തിരിഭേദംവരികയുമില്ല.
 അസ്മസമസ്തംവിനെയുമുണ്ടൊരു
 വസ്തുതത്തൊന്നുചെയ്തിടുന്നതു:
 പൂത്രനിഷ്ഠനവചനംകേട്ടുധ-
 ിശ്രീപതിയുടെനിയമങ്ങൾക്കൊരു
 പ്രത്യേകത്തെവരുത്തുവതിന്നുസ-
 മദ്രോഗിപ്പതിനെന്തവകാശം?
 അത്തൊഴിലെല്ലാംചെയ്തതുമോ!തവ
 ചിത്തവിശുദ്ധിവിശേഷംതന്നെ!!
 സാധുജനത്തെദേവപിണ്ഡനന-
 രാധമനിവരങ്ങൾക്കുവസിപ്പാൻ
 ലോഭംകൂടാതനവധിനരകം
 പ്രേതാധിപപുരിവർത്തിയ്ക്കുന്നു.
 അനന്യയാസുതനായഭവാനതു
 മനസാവിരവാടനിരുപിണ്ഡേണം
 അനന്യമാരിലസ്യയമുഴത്താ-
 ലനചമയോഗ്രമതെന്നറിയേണം.
 പലവിധമിങ്ങിനെചാല്പകകൊണ്ടൊരു
 ഹലമില്ലയി!തവസങ്കടമഖിലം

നലമൊടൊഴിപ്പതിനിങ്ങുനിനച്ചു-
 ലലമല്ലായതൂതീതുരചെയ്യാം.
 ഭവനരൂപമതിലുത്തമനായിട-
 മവനീവരനവനെന്നുടെഭക്തൻ.
 അവനെശ്ശരണംപ്രാപിച്ചെന്നാ-
 ലവനംചെയ്തുംസംശയമില്ല.
 മുന്നംചെയ്തൊരുവികൃതികളൊന്നും
 മന്നവനുളികരുതുകയില്ല
 എന്നതുകൊണ്ടുമാടിയ്ക്കാതവനുടെ
 സന്നിധിതന്നിൽചെന്നാലുംനീ.
 ചന്ദ്രനമിന്ദ്രനമിനുകലാധര-
 നെന്നല്ലരവിനാസനനംപുന-
 രെന്നിവരാജ്ഞിരൂപിച്ചാലിതി-
 നിന്നൊരുക്കഴിവില്ലെന്നതുതാനും'
 പരമപുമാനുടെവചനംകേട്ടതി
 പരമവിഷ്ണുതപുണ്ടുമനീന്ദ്രൻ
 തിരുമനതാരിൽതെളിവില്ലായതു
 തരമല്ലതുകൊണ്ടുവനീപതിയുടെ
 പൂമേതിലമ്പൊട്ടുപോകെന്നോത്തവ-
 നരിമകലൻ പുറപ്പെട്ടുഭവേ
 വിരമിപ്പൊതെമകന്ദരമാംഗവു-
 മൊരുമിച്ചവനുടെവിറകേകൂടി.

താമരസേക്കുണചക്രത്തിന്നൊരു
 കോമരമായിത്തീന്നുമനീന്ദ്രൻ
 താമസമെന്നേദ്രമിപുരന്ദര-
 സീമനിമാമുനിച്ചെല്ലുന്നേരം
 മുന്നുമുനിവരനോടിയനേരം
 മനവമകുടമഹാമണിവിരൻ
 നിന്നീടുനനിലക്കാരനക്കും
 വന്നില്ലവനുടെഭക്തിവിശേഷാൽ.
 മാമുനിതന്നുടെവരവുനിനച്ചും
 ദാമോദരനുടെനാമമുരച്ചും
 പാദക്കുളനജലവുംകയ്യതി-
 ലാദാനംചെയ്തങ്ങിനെവാണു.
 അസ്ഥിതികണ്ടുമനീശപരനപ്പോ-
 ളാത്തജവേനനമസ്സതിചെയ്തു
 പ്രൗഢതയുള്ളമഹാമുനിസങ്കട-
 മോടമവീണനമിച്ചൊരുസമയേ
 പേടികലൻമഹീപതിതാനും
 കൂടെനമസ്സതിചെയ്തുവണങ്ങി.

പറഞ്ഞുമുനിയപ്പോൾപെരുത്തദുഃഖത്തോടെ
 കുറഞ്ഞൊരാതമതപമറിഞ്ഞഭൂപനോടു:
 'ജയിൽക്കുനരപതേ! ജയിൽക്കുഗുണനിയേ!
 ജയിൽക്കുചിരംജീവിച്ചിരിയ്ക്കുവതേ! നി

കയപ്പുകൊണ്ടു ചിലകുടുംബെയ്ക്കുതെല്ലാം
 ക്ഷമിച്ചുരക്ഷിക്കേണംക്ഷമയ്ക്കുനാഥനാണീ'

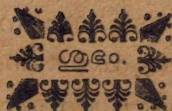
ഇത്തരമുഷിയുടെവചനംകേട്ടതി-
 സത്തമനായധരിശ്രീപാലൻ
 അഗ്രിമനീശപരപുത്രൻതന്നുടെ
 ചിത്തവിഷാദംതീർപ്പതിനായി
 ചീഞ്ഞാരുഭക്തികലൻരമാംഗവ-
 ടത്തെപ്പരിചൊടുവീണുവണങ്ങി.
 പെരുകിനഭക്ത്യാനരവരനേവം
 പരിണതിചെയ്തൊരുനേരത്തിങ്കൽ
 മുരഹരചക്രംതാനന്തരസാ
 പരിചിനൊടവിടെമറഞ്ഞൊരുശേഷം
 ധരണീപാലനുദാരൻമുനിവര-
 ചരണസരോജംകഴുകിച്ചുടനേ
 സുരചിരഭക്തികഴിപ്പിച്ചുളവേ
 ശിരസിയനുഗ്രഹമേകിമുനീന്ദ്രൻ:
 'പുരുഷോത്തമനുടേഭക്തന്മാരിൽ
 പരിപൂർണ്ണനാകിയതുപതേ!നീയും
 ചിരകാലംഭവിജീവിയ്ക്കെ'ന്നതു-
 മരുളിച്ചെയ്തുഗമിച്ചുമുനീന്ദ്രൻ.
 നരപതിതാനന്തരകനിഷ്ടനേ-
 ചരണസരോജമയുഗളത്തിങ്കൽ

വിരൊധത്തന്നെക്കൊണ്ടുമാപ്പി-
ച്ചുതരക്കേതികലൻവസിപ്പിച്ചു.

അംബരീഷ ചരിതം

തുള്ളൽ.

സമാപ്തം.

ണ് ചുവന്നു കാണുന്നതെന്നും ചിലർ
റി ധരിക്കുന്നു. ചുവന്നു കാണുന്നതു
റിന്റെ കണ്ണാണ്. ഈച്ചക്കു തലയി
പിഷം എന്നുള്ള പ്രമാണം വാസ്തവമ
കിലും ഒരു പ്രകാരം ആലോചിച്ചു
ക്കിയാൽ ആ പ്രമാണത്തിന്നടിസ്ഥാ
യ ഒരു സംഗതികൊണ്ടു വിഷമുണ്ടെ
തന്നെ നിരൂപിക്കാം. ഈച്ചകൾ പൂ
കെട്ട് കണ്ടസാധനങ്ങളിന്മേൽ ഇരുന്നു
പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പലേ വി
മലിനങ്ങൾ അതിന്റെ കാലിലും
യിലും പാറുകയും ഉടൻതന്നെ അവ ന
ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നാ
അവയെ മലിനീകരിക്കുവാൻ സംഗതി

ൻ വല്ല മാറ്റവും നാം ആലോചിക്കേണ്ട
തല്ലേ? ജന്തുവിംസ സൂക്ഷ്മപ്രകാരേണയു
ഗർമ്മണീയമായ ഒരു സംഗതിയായിരി
ക്കെ ഈ പ്രാണികളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതു
പാപകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു
തോന്നുമായിരിക്കാം. പക്ഷെ അവയെ
നിഗ്രഹിക്കാതെ അവയ്ക്കു വലുതുകുവാൻ
സൗകര്യം കൊടുക്കാതെയിരുന്നാൽ പാ
പമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കാലക്രമേണ അവ
യെ ഒട്ടക്കുകയും ചെയ്യും. ഉപദ്രവങ്ങൾ
ഒതുക്കി ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉണ്ടാ
കുവാൻ സംഗതി കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത
ല്ല ഉചിതമായിട്ടുള്ളതു. എന്നാൽ ഈ
ച്ചകളുടെ ശല്യം തീരേണമെങ്കിൽ നമ്മു

